Dlužno proto zkoumati, je-li vada ta takového rázu, že má sama o sobě za následek neplatnost kandidátní listiny, či zdali jde o pouhou vadu formální po rozumu § 7 odst. 3, která má býti oznámena zmocněnci volební skupiny, aby ji odstranil. Jako formální vady jsou uvedeny v § 7 odst. 3 na př. nedostatečný počet podpisů na kandidátní listině, že pořadí kandidátů není vyznačeno nebo označení skupiny je sporné, že není předložen souhlas kandidátův, že osoby kandidované nejsou volitelny a pod. Jsou tedy tam pouze demonstrativně uvedeny jednotlivé formální vady kandidátní listiny a mohou tedy i jiné než uvedené vady býti uznány za vady formální. Připouští-li však ustanovení § 7 odst. 3, aby na př. na místo osob kandidovaných, které nejsou volitelny, byli jmenováni jiní kandidáti, a prohlašuje-li tuto vadu kandidátní listiny za pouhou vadu formální, pak nutno míti za to, že nedostatek vyznačení, pro kterou z několika voleb současně konaných jest podána, tedy nedostatek daleko méně závažný nemůže býti považován za nedostatek neodstranitelný podle cit. § 7 odst. 3, nýbrž že sluší jej zahrnouti mezi pouhé formální vady, které samy o sobě nemají v zápětí neplatnost kandidátní listiny.

Šlo-li však o pouhou formální vadu kandidátní listiny, pak byla volební komise povinna oznámiti ji zmocněnci volební skupiny k odstranění. Zamítla-li volební komise kandidátní listinu, o níž je řeč, jednala nezákonně.

Č. 10.801.

Závodní výbory: Protest záv. výboru proti propuštění zaměstnance z práce, podaný podle § 3 lit. g) zák. o záv. výborech, nemůže rozh. komise odmítnouti z důvodu své nepříslušnosti, třebas rozhodčí komise má za to, že ochrana cit. ustanovení se na daný případ propuštění z práce nevztahuje.

(Nález ze dne 25. října 1933 č. 17.119.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 7475/28, 7531/28, 9872/32.

Věc: Závodní výbor M.-ových textilních závodů, akc. spol. v N. (adv. Dr. Lud. Polák z Prahy) proti rozhodčí komisi podle zák. o závodních výborech v N. o příslušnost rozhodčí komise.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Závodní výbor firmy M.-ovy textilní závody, tkalcovna v N., podal k rozhodčí komisi podle zák. o závodních výborech v N. stížnost proti tomu, že správa závodu propustila z práce dělnici Marii N., zaměstnanou v závodě déle než 3 léta, z důvodu její nemoci, trvající déle 4 týdnů, a navrhl, aby rozhodčí komise vzhledem k tomu, že propuštění jeví se býti nespravedlivou příkrostí, neodůvodněnou ani chováním jmenované dělnice ani poměry v závodě, uznala právem, že výpověď jmenované dělnici daná jest neplatná, a že firma jest povinna přijati ji zpět do práce za dřívějších pracovních podmínek.

Rozhodčí komise v N. nař. nál. odmítla tuto stížnost pro svou nepříslušnost, ježto jmenovaná dělnice byla propuštěna z práce z důvodu § 82 živn. řádu a v tom případě není rozhodčí komise podle posl. odst. § 3 lit. g) zák. o záv. výborech příslušna, aby o stížnosti záv. výboru rozhodovala a to tím méně, poněvadž přezkoumání propuštění dělníka z důvodu § 82 živn. řádu jest možné vždy řádným soudem. Při tom podle důvodů rozhodnutí vycházela rozhodčí komise z náhledu, že příslušnost rozhodčí komise k rozhodování o námitkách záv. výboru proti propuštění zaměstnance pracujícího v závodě déle 3 let z důvodu § 82 živn. řádu jest vyloučena a to i tehdy, když dotyčný zaměstnanec byl propuštěn z práce pro nemoc trvající déle 4 týdnů.

O stížnosti záv. výboru do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Nss může přezkoumávati výrok rozhodčí komise jen tak, jak komisí byl vydán a nemůže do jeho enunciátu vkládati něco, co v něm obsaženo není. Nemůže zejména zcela jasný právní obsah enunciátu nahražovati obsahem jiným, třeba rozhodovací důvody poskytují materiál ke konstrukci enunciátu s jiným obsahem, než jak komisí byl formulován. (Srov. Boh. A 9872/32 a 7531/28). Enunciátem nař. rozhodnutí jest v daném případě odmítnutí podání záv. výboru, jež obsahovalo protest proti propuštění zaměstnance v závodě déle 3 let pracujícího pro nepříslušnost rozhodčí komise. Může se tedy nss zabývati jedině otázkou, zda rozhodčí komise byla oprávněna uvedené podání záv. výboru pro nepříslušnost svoji odmítnouti.

Podle § 3 lit. g) zák. o záv. výborech má propuštění (výpověď) dělníka neb zřízence, který jest alespoň 3 roky nepřetržitě v podniku zaměstnán, sděliti správa závodu ihned záv. výboru, který může, shledal-li propuštění zřejmě neodůvodněným, předložiti věc do 3 dnů se svým dobrozdáním rozhodčí komisi, která rozhodne do dalších 7 dnů s platností konečnou.

Z předpisu toho jest patrno, že o protestu záv. výboru podle § 3 lit. g) zák. o záv. výborech přísluší rozhodovati jedině rozhodčí komisi podle tohoto zák. zřízené. Odmítla-li tedy rozhodčí komise rozhodnouti o podání záv. výboru pro svou nepříslušnost, příčí se rozhodnutí její zákonu. Rozhodčí komise ovšem měla za to, že na jmenovanou dělnici ochrana § 3 lit. g) zák. o záv. výborech se nevztahuje, poněvadž jmenovaná byla propuštěna z práce pro nemoc trvající déle 4 týdnů ve smyslu § 82 živn. řádu, a že také tento důvod, třebas nešlo o jednání, jehož jmenovaná »se dopustila«, vylučuje ochranu zaměstnance podle citovaného zákonného ustanovení. Leč i kdyby snad pravda bylo, že nemoc zaměstnance trvající déle 4 týdnů jest důvodem, jenž vylučuje ochranu, kterou předpis § 3 lit. g) zaměstnancům poskytuje, nebyla rozhodčí komise oprávněna námitky záv. výboru odmítnouti pro svou nepříslušnost, neboť ve sporu o tom, existoval-li v daném případě nárok na ochranu podle § 3 lit. g) zák. o záv. výborech, jest otázka, nastal-li případ tuto ochranu vylučující, otázkou merita a nikoliv otázkou příslušnosti rozhodčí komise. Slova posl. odstavce § 3 lit. g) zák. o záv. výborech »ustanovení tato nevztahují se na dělníka neb zřízence, který dopustil se jednání.....« stanoví pouze exempci z povinnosti zaměstnavatelovy

v předchozích ustanoveních vytčené, nikoliv exempci z příslušnosti rozhodčí komise. (Srov. Boh. A 7475/28.)

Z důvodu toho musil nss zrušiti rozhodnutí rozhodčí komise pro nezákonnost, aniž mohl zkoumati, zda důvody, které žal. úřad ve svém rozhodnutí uvedl, mohly by stačiti k věcnému zamítnutí námitek protestu záv. výborem podaného. Neboť nehledíc k tomu, že meritorní výrok žal. komisí vydán dosud nebyl, nebyl by nss ani příslušný, aby přezkoumával rozhodnutí rozhodčí komise v tom směru vydané, neboť rozhodnutí rozhodčí komise o tom, lze-li nalézti na některou z povinností zaměstnavteele v předposledním odstavci § 3 lit. g) stanovených, jeví se podle ustálené judikatury nss-u jako výrok ve věci soukromoprávního poměru pracovního, výrok takový vymyká se však kompetenci nss-u podle § 3 lit. a) zák. o ss, § 105 úst. listiny a zák. č. 217/25 Sb.

Č. 10.802.

Nadace. — Šlechtictví: * Zákonem č. 61/1918 Sb., jímž se zrušují šlechtictví, řády a tituly, nebyly zrušeny nadace ve prospěch příslušníků stavu šlechtického.

(Nález ze dne 25. října 1933 č. 17.323.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 695/21.

Věc: Jarolím F. ve S. proti ministerstvu školství a národní osvěty o nadání Žďársko-Martinické.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem ze 14. března 1929 vybídl zem. úřad st-le, aby zaplatil dlužné úroky z pohledávky 19.600 Kč váznoucí na velkostatku S. pro nadaci Žďár-Martinicovu za dobu od 1. dubna 1926 do 30. června 1929 v částce 3.822 Kč. Na výzvu tu zaslal st-l zem. úřadu v Praze podání z 21. března 1929, v němž poukazoval především na knihovní zápis v pozemkové knize kat. obce S. č. 1770, jakož i desk zemských č. 1290 a dovozoval, že zákonem z 10. prosince 1918 č. 61 Sb. se zrušují šlechtictví a řády, jakož i veškerá z nich plynoucí práva a že tudíž zrušeno bylo též právo nadačního úřadu požadovati vydržování 8 hochů ze stavu rytířského. V důsledku toho je tu od vydání zákona pouze povinnost placení na vydržování 4 hochů ze stavu měšťanského. Poněvadž od 10. prosince 1918 až do 1. dubna 1926 platil celou dřívější částku, ač k tomu nebyl povinen, žádal, aby omylem víceplacená částka byla použita ke krytí zbývající povinnosti, t. j. pouze 4 hochů ze stavu měšťanského, a zbytek aby mu byl vyúčtován. Zároveň žádal, aby byl knihovní zápis opraven a přizpůsoben zák. z 10. prosince 1918, že se totiž tímto zákonem vydržování 8 hochů ze stavu rytířského zrušilo a stává nadále pouze povinnost placení na vydržování 4 hochů ze stavu měšťanského.

Výnosem z 28. června 1929 nevyhověl zem. úřad v Praze jako úřad nadační žádosti st-lově za vyúčtování domněle přeplacených úroků z nadace Žďár-Martinicovy, jelikož zakladatel nadace František Adam Eusebius hrabě ze Žďáru zřídil poslední vůlí z r. 1670 nadaci pro 12 studujících mladíků a další ustanovení poslední vůle, podle něhož má býti